

fremmede Bestemmelser i Jærnbanevesenet, at det internationale Krav kan have været til den Grad paatrængende, at de maatte indføres, men jeg vil derfor dog ikke undlade at sige, at det har været overmaade generende for Befolkningen, og at det vilde have været ønskeligt, om deres Indførelse var bleven udsat, indtil de kunde være blevne vedtagne ved Lov. Jeg vil i den Forbindelse sige, at vi paa dette Omraade maatte saa for meget fra Tyskland, og vi hente aldeles utvivlsomt vore Eksempler fra Tyskland i alt for stor og ubilflet Grad. Jeg skal fremføre et eneste lille, men meget betegnende Eksempel, det er det paa Jærnbane-Tidstabellerne indførte System med en Bil opad og en Bil nedad; det er græst og vedbliver at være græst, endog saa for den mindre læge Befolkning, det er en af de Ting, man har hentet fra Tyskland, og som man aldrig nogen Sinde burde have indført.

Jeg tillader mig endvidere lige overfor den højtærede Indenrigsminister at sige, at naar han erkendte Nødvendigheden og Korrektheden af at ordne Hartkornstønden i videre Forstand efter Metersystemet, vilde jeg i høj Grad budere, om den højtærede Minister i saa Henseende vilde henvende sig til sin Kollega, under hvem denne Sag forterer. Jeg tror, at naar Begrebet „Men“ er faldet ud af det danske Sprogbrug og Maalvæsen, er man kommen saa langt, at man maa omsætte hele Skyldfætningsmaaden, thi ellers bliver det uklart det hele.

Det. Hansen: Medens jeg iøvrigt er enig med det ærede Medlem fra Holbæk Amt (Lunn) og den ærede Minister i de Betragtninger, de have gjort gældende til Fordel for Lovforslaget, og mener, at den Reform, der her er Tale om, er en Reform, som vi maa til, som vi lige saa godt, saaledes som det er blevet sagt, kunne springe som krybe i, kan det dog ikke skjules, at det vil volde meget Besvær for den menige Befolkning at komme ind paa dette System og betydelig større Besværlighed end den Reform af Møntsystemet, som vi fik gennemført i 1874. Jeg skal kun fremdrage et enkelt Punkt, der har været Genstand for Debat, og som vi meget gerne ønskede Oplysning om af den ærede Minister. Det er med Hensyn til Benævnelserne. At forlange af Befolkningen, at den skal gøre sig visse fremmede Benævnelser tilvante, er maasse ikke for meget, det vil vel heller ikke være saa vanskeligt; men naar man kommer ind i et saadant System som her, hvor Benævnelserne ere saa lette til at konfundere, idet,

som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, Systemet blot er det, at naar man gaar op ad, sfer det paa Græst og naar man gaar ned ad, sfer det paa Latin, saa siger jeg, det er meget godt for dem, der kunne baade Græst og Latin; thi „for dem, der tale alle Sprog, er det nu lige fedt“, men ikke for dem, der kun kan eet; derfor skal man lette sine mindre lærde Medborgere Overgangen dertil. Nu er det fremhævet baade af den ærede Minister og af det ærede Medlem fra Holbæk (B. Lunn), at det er et meget vigtigt Punkt, at man netop beholder disse europæiske, internationale Benævnelser, det er netop Dyden ved Systemet, at vi have de samme Benævnelser over hele Kontinentet. Det tillægger jeg imidlertid mindre Vægt. Det, det kommer an paa, er, at vi have samme Maal og Vægt, men at vi netop have akkurat de samme Navne, er mindre vigtigt; det bliver Røbmanden og de lærde, som mulig komme til at oversætte dette, og det er ikke nogen stor Vanskelighed for dem. Derimod paataar jeg, at for den menige Befolkning vil det være vanskeligt at skæln mellem Dekaliter og Deciliter, Dekagram og Decigram, og jeg er vis paa, at der er ikke mange af de ærede Medlemmer her i Salen, som paa en Studs ere firkte paa, hvad Dekagram og Decigram, Dekaliter og Deciliter er, uagtet flere af de ærede Medlemmer maasse have bestæftiget sig med denne Lov i flere Aar. Man maa af rent praktiske Hensyn se at bane Vej for de Medborgere, for hvem der voldes Vanskeligheder. Jeg erkender, at det gaar ikke an at tage de gamle Navne, Men og Pund; thi saa kommer der Konfusion i Overgangstiden, og den kommer man ikke ud over, og jeg synes ogsaa, at de Benævnelser, som man vil indføre, nemlig: Meter, Liter og Gram, ere korte og vellydende Ord, som vel hurtigt ville gaa ind i Bevidstheden; men med dette System med Græsten op ad og Latinen ned ad synes jeg, man kunde have været lidt heldigere; det ærede Medlem, som kaldte dette System lidt „umenneskeligt“, mener vel dermed, at man skulde vise den Humanitet imod sine Medmennesker, at man ikke uden Nødvendighed skulde stille dem lige overfor den Opgave, her stilles. Derfor vil jeg tillade mig at spørge den ærede Minister, om han har raadført sig med sproghyndige; thi at Medlemmerne her ville give sig af med at lave nye Benævnelser, er maasse ikke saa heldigt. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om han har konfereret med Folk, der ere rigtig godt inde i Sprogets Aand og kunne afgive en paalidelig Besejning til at finde nye Benævnelser, som kunne gaa let